

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE SVMMO PON=||TIFICE,|| QVINQVE LIRBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

IV. Petrum Romæ vsque ad mortem Episcopum fuisse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53860)

Ad illud igitur ex Act. 3. respondeo, Petrum significare
 iuisse, Christum non venturum publicè, & coram omnibus
 nisi in die iudicij: sed hinc non efficitur, quin possit priuatim
 & cui voluerit, apparere. Possit etiam dici, & fortasse proba-
 bilius, Christum sine descensione è cœlo apparere potuisse
 B. Petro. Non enim difficile est Deo id efficere, vt vnum co-
 pus in pluribus locis sit.

CAPVT IV.

*Petrum Romæ vsque ad mortem Episcopum
 fuisse.*

RESTANT postrema duo capita, quæ simul dem-
 strari poterunt. Igitur Petrum Episcopum Romæ
num fuisse, & eum Episcopatum ad mortem
retinuisse. PRIMVM suadere videtur ipsa sum-
 ma dignitas Romanæ Ecclesiæ. semper enim omnium com-
 munitas habita est prima, & præcipua omnium aliarum, vt etiam
 vniuersus fatetur. Non potest autem vlla ratio reddi huius
 sententia, nisi quia princeps Apostolorum illius Ecclesiæ
 prius pastor, & Episcopus fuit; vt supra ostendimus, c. 2.
 XXVI. prærogatiua S. Petri disputaremus.

DEINDE, si non fuit Petrus Episcopus Romæ vsque
 ad mortem; exponant aduersarij, vbi Petrus sederit ab eo
 tempore, quo reliquit Antiochiam. Nam non mansisse Petrum
 perpetuò apud Antiochiam, Antiocheni ipsi confitentur.
 laus id probat Ecclesiæ consuetudo, quæ nunquam attri-
 buit primum locum Episcopo Antiocheno. Et nulla Ecclesi-
 a fuit, quæ assereret Episcopum suum fuisse Petrum, præ-
 ter Antiochena & Romana. num ergo dicemus, Petrum
 fuisse illius loci Episcopum?

Sed aduersarij hoc dicere non possunt, quippe qui Petrum
 volunt fuisse non Episcopum vniuersalis Ecclesiæ, sed alius
 ius tantum particularis; sicut fuit Ioannes Ephesinæ, Iacobus
 Hierosolymitanæ. Dicant igitur vbi fuerit Episcopus Petrus
 vel, si fuit Romæ Episcopus & postea mutauit sedem; dicant
 possunt, quò eam transtulerit?

Accedat testimonium, & consensus omnium veterum, quibus
 Calvinus tenetur credere, nisi secum pugnare velit: appa-
 rent

enim ait, se propter consensum scriptorum nolle pugnare, quin Petrus Romæ sit mortuus: cum ergo iidem scriptores summo consensu dicant, Petrum Romæ fuisse Episcopum, & nemo veterum vnquam id negauerit, cur nequit persuaderi, Petrum Romæ Episcopatum gessisse?

S. IRENÆVS lib. 3. cap. 3. texit Catalogum Romanorum Episcoporum, & primo loco ponit Petrum & Paulum, secundo Linum, tertio Anacletum, quarto Clementem, & ceteros vsque ad Eleutherium, qui tunc sedebat. & nominatim de Clemente, Sixto, & Eleutherio repetit, quod Apostolis succedant; Clementē dicens tertium ab Apostolis, Sixtum VI. Eleutherium XII. at profectò non potest verè dici, Romanos Episcopos Petro succedere, si Romæ Petrus Episcopus non fuit.

TERTULLIANVS lib. de præscript. *Evoluant, inquit, ordinem Episcoporum suorum, ita per successiones decurrentem, et primus ille Episcopus aliquis ex Apostolis, vel Apostolicis viris fuerit.* Et infra: *Sicut, inquit, Romanorum Ecclesia Clementem à Petro ordinatum profert.* Quod autem non intelligat Clementem à Petro quidem ordinatum fuisse, sed Petrum postea aliò sedem transtulisse; patet ex eodem libro, ubi Tertullianus scribit Petrum Romæ crucifixum: ex quo intelligimus, Clementem à Petro ordinatum imminente passione ipsius Petri, & proinde Clementem Petro iam mortuo successisse.

S. CYPRIANVS frequentissimè Romanam sedem, Petri Cathedram vocat: quod sanè non diceret, si crederet Petrum alibi sedem suam statuisse, quàm Romæ. Lib. I. epist. 3. ad Cornelium: *Naugare audent, inquit, ad Petri Cathedram, atque ad Ecclesiam principalem, unde vnitatis sacerdotalis exorta est: à schismaticis & prophanis literas ferre, nec cogitare eos esse Romanos, ad quos per se habere non possit accessum.* Et lib. 4. epist. 2. ad Antonianum: *Factus est, inquit, Cornelius Episcopus, cum Fabiani locus, id est, cum locus Petri & gradus Cathedra sacerdotalis vacaret.*

EVSEBIVS in Chronico anni XLIV. *Petrus natione Galilæus, Christianorum Pontifex primus, cum primum Antiochenam Ecclesiam fundasset, Romam proficiscitur, ubi Evangelium predicans, XXV. annis eiusdem Urbis Episcopus perseuerat.*

feuerat. EPIPHANIVS hæref. 27. quæ est Carpocratis: *scoporum*, inquit, *in Roma successio hanc consequentiam habuit, Petrus, & Paulus, Linus, Cletus, Clemens, Euanus, Alexander, &c.*

ATHANASIVS in epistola ad solitariam vitam agendam *Primum*, inquit, *ne Liberio quidem Romano Episcopo preceruat, nulla reuerentia moti, quod sedes illa Apostolica* Et infra inducit Liberium sic loquentem: *Nunquam tamen Patribus traditionem accepimus, qui à beato & magno Petro acceperunt, etc.* Vbi Liberius inter prædecessores suos Petrum numerat.

DOROTHEVS in Synopsi: *Linus*, inquit, *post Coryphæum Petrum, Romæ Episcopus fuit.* SOZOMENVS lib. 4. cap. 17. *Non sine diuina*, inquit, *providentia factum est, ut non Felice, solus Liberius Romana Ecclesia præset, ne Petri gloria illa infamia macula aspergeretur.* EVLOGIVS Alexander apud Gregorium li. 6. epist. 37. dicit, Petrum Romæ usque in suis successoribus sedere. OPTATVS lib. 2. contra Iulianum: *Igitur*, inquit, *negare non potes, scire te, quod in Roma Petro primum Cathedram Episcopalem esse celebratam.* Et infra enumerat Romanos Episcopos à Petro usque ad Iulianum, qui suo tempore sedebat.

AMBROSIVS lib. 3. de Sacramentis, cap. 1. *Virque ipse auctor est nobis huius assertionis Petrus Apostolus, sacerdos fuit Ecclesie Romanae.* HIERONYMVVS de vita Iuliani in Petro, dicit eum XXV. annis Romæ sacerdotum Cathedram tenuisse. Idem in prima epistola ad Damasum nomine hypostasis: *Cum successore*, inquit, *piscatoris, & discipulo crucis loquor. ego beatitudini tuæ, id est, Cathedre Petri communionem confocior.* AVGVSTINVS lib. 2. cap. 51. contra Iulianum tra literas Petiliani: *Cathedra tibi quid fecit Ecclesia Romana, in qua Petrus sedit, & in qua nunc Anastasius sedet.* Et in epist. 165. enumerat Romanos Episcopos à Petro usque ad Anastasium.

PRVDENTIVS in hymno de S. Laurentio:

*Rome iam regnant duo
Apostolorum Principes:
Alter Vocator Gentium,
Alter Cathedram possidens*

Primus

Primam, recludit creditas

Aeternitatis ianuas.

PROSPER libro de ingratis:

Sedes Roma Petri, qua pastoralis honoris

Facta caput mundo, &c.

SULPITIUS lib. 2. sacræ historiæ: *Inualuerat apud Urbem diuina religio, Petro Episcopatum gerente. PETRVS Episcopus Rauennæ in epist. ad Eutychem, quæ habetur inter præambulares ad Concilium Chalcedonense: Hortamur, inquit, te frater honorabilis, & his, quæ à beatissimo Papa Romana ciuitatis scripta sunt, obedienter attendas. Quoniam B. Petrus, qui in propria sede, & uiuit, & præsidet, præstat querentibus fidei ueritatem.*

THEODORETUS in epist. ad Leonem, postquam dixerat Petrum & Paulum Romæ esse mortuos, subiungit: *Ue uestram sedem effecere magis illustrem, ea est uestrorum honorum summa. Illorum autem Deus nunc quoq; sedem claram insignemque reddidit, cum uestram sanctitatem in ea collocauerit, quæ radios fidei Orthodoxæ emittit.* ISIDORUS in uita Petri: *Hic, inquit, postquæ Antiochenam Ecclesiam fundauit, sub Claudio Cesare contra Simonem Magum Romam pergit, ibique prædicans Euangelium, viginti quinq; annis eiusdem tenuit pontificatum.* Idem habent BEDA de sex ætatibus. FRECVLPHVS tom. 2. Chronicorum, lib. 1. cap. 13. AD O Viennensis in Chronico, anno Christi XLV. & recentiores omnes.

Accedant etiam præter tot Patrum auctoritatem, testimonia veterum Romanorum Pontificum martyrum, vel confessorum. CLEMENS I. lib. 7. constitut. Apost. cap. 46. docet, Petrum imminente morte sibi reliquisse Romanum Episcopatum. ANACLETUS epist. 3. docet, propter Petri sedem, Romanam Ecclesiam esse omnium aliarum caput. MARCELLVS I. in epist. ad Antiochenos: *Petri, inquit, sedes primitus apud uos fuit: quæ iubente Domino Romam translata est, etc.* Damasus in pontificali in Petro, dicit Petrum XXV. annis Romæ fuisse Episcopum; id est, usq; ad mortem. Innocentius I. in epist. ad Concilium Mileuitanum, quæ est 93. inter epistolas Augustini. Leo serm. 1. de natali Apostolorum. Gelasius in epistol. ad Episcopos Lucaniæ & Siciliae. Ioannes III. in epist. ad Episcopos Germaniæ & Galliæ. Gregorius lib. 2. epist. 33.

Agatho in epist. ad Constantinum Imperatorem. Adriani
epist. ad Tharasium. Nicolaus I. in epist. ad Michaëlem: &
omnes, qui aliquid scripserunt, affirmant sedem suam sed
esse Petri: quorum testimonia non recipiuntur quidem ab
uersariis; quia dicunt eos causam propriam agere. sed et
inmeritò non recipiuntur, cum & sanctissimi fuerint, &
mo veterum vnquam eos hac in parte reprehenderit.

Accedant testimonia veterum Conciliorum, quæ ab
reticis nostri temporis recipiuntur. Ac primùm in Con
SARDI CENS I Episcoporum C C C. can. 3. *S. Petri Apo
memoriam honoremus, et scribatur ab his, qui causam
minarunt, Iulio Romano Episcopo; Et si iudicauerit reno
dum esse iudicium, renouetur Et det iudices.* Item in Con
lio EP HES I N O I. tomo 2. cap. 16. vocatur Celestinus Ro
nus Pontifex, *ordinarius successor Et vicarius B. Petri
stolorum principis.*

In Concilio CHALCEDONENSI act. 2. cum lecta
epistola Leonis, omnes clamauerunt: *Petrus per Leonem
quintus est.* Act. 3. cum sententia fertur in Dioscorum
Leo Petri Apostoli præditus dignitate Dioscorum dep
Et in epist. ad Leonem totum Concilium dicit, Leonem
cis Petri interpretem fuisse, id est, Petrum per Leonem lo
tum. Quæ omnia apertè indicant, fuisse persuasissimum
D C. XXX. Patribus, Leonem Episcopum Romanum
esse successorem.

In Concilio V. act. 1. Menas Patriarcha Concilij præses
tentiam ferens in Anthimum, & alios hæreticos: *Contem
runt, inquit, Romanam Ecclesiam, in qua successio est
stolorum, qua sententiam contra ipsos protulit.* In Con
V I. act. 8. subscribunt Episcopi epistolæ Agathonis variis
dis. Inter alios quidam sic loquitur: *Suggestiones, inquit,
etas à Patre nostro Agathone sanctissimo Archiepiscopo
stolica, Et principalis sedis antiquæ Romæ, tanquam à Spiritu
sancto dictatas, per os sancti ac beatissimi principis Apo
rum Petri, Et digito ter beatissimi Pape Agathonis scriptis
suscripio, Et amplector* Ex his quinque probatissimis Conciliis
habemus plusquam M. C C. antiquos Episcopos maioris
parte Græcos, qui testantur Romanum Pontificem Petrum
succedere.